ספר המדות — ראיה

א. אֵין הָעַיִן יָכוֹל לִרְאוֹת, אֶלָּא מַה שֶּׁנּוֹתְנִים לוֹ רְשׁוּת לִרְאוֹת, אֲפִילּוּ שֶׁיִּהְיֶה הַדָּבָר לְפָנָיו, אֵינוֹ יָכוֹל לִרְאוֹת עַד שֶׁנּוֹתְנִים לוֹ רְשׁוּת מִן הַשָּׁמַיִם לִרְאוֹת.

ב.. חֶסְרוֹן הַלְּבָנָה וּלְקוּתָהּ מַזִּיק לַחֲלוּשֵׁי הָרְאוּת.

ג. קִדּוּשׁ הַחֹדֶשׁ מְסָגָּל לְרַפְּאוֹת חֲלוּשֵׁי הָרְאוּת.

ד. תִּקּוּן חֲצוֹת מְסָגָּל לַחֲלוּשֵׁי הָרְאוּת.

ה. עַל יְדֵי שְׁבוּעָה בָּא כְּאֵב עֵינַיִם.

ו. הַצְּבוּעִים גּוֹרְמִים כְּאֵב עֵינַיִם לַהֲמוֹן עַם, הַטּוֹעִים בָּם.

ז. כְּשֶׁאָדָם גָּדוֹל מַרְגִּישׁ אֵיזֶהוּ כְּאֵב בְּעֵינָיו, יֵדַע שֶׁבְּנוֹ אוֹ תַּלְמִידוֹ עָשׂוּ אֵיזֶהוּ עֲבֵרָה.

ח. מִי שֶׁעוֹצֵם עֵינָיו מֵרְאוֹת בְּרָע, עַל יְדֵי זֶה נִצּוֹל מִבְּזָיוֹנוֹת.

ט. כְּשֶׁאָדָם יוֹצֵא לַשּׁוּק וּמִתְיָרֵא, שֶׁלֹּא יָבוֹא לִידֵי הִרְהוּר עַל יְדֵי הָרְאִיָּה, שֶׁיִּרְאֶה נָשִׁים יָפוֹת, יֹאמַר הַפָּסוּק "הֵן אֶרְאֶלָּם צָעֲקוּ חוּצָה" וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה יִנָּצֵל מֵרְאוֹת.

י. הִסְתַּכְּלוּת עַל אֶתְרוֹג הוּא רְפוּאָה לִכְאֵב עֵינַיִם.

יא. הַזְּכֵי הָרְאוּת יְכוֹלִין לִרְאוֹת עַל הַחֲלָפִים שֶׁל הַשּׁוֹחֲטִים אֶת הַכְּלֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

יב. זְכֵי הָרְאוּת יְכוֹלִין לְהַכִּיר אֶת הָאָדָם מִי רַבּוֹ, שֶׁלִּמְּדוֹ תּוֹרָה. וְדַוְקָא כְּשֶׁמַּכִּירִין אֶת תֹּאַר פְּנֵי הָרַב, כִּי עַל יְדֵי הַהֲלָכוֹת שֶׁלָּמַד מֵרַבּוֹ, נַעֲשָׂה פְּנֵי הַתַּלְמִיד כְּתֹאַר פְּנֵי הָרַב, כִּי הַהֲלָכָה הִיא חָכְמָתוֹ, הַמֵּאִיר תֹּאַר פָּנָיו "חָכְמַת אָדָם תָּאִיר פָּנָיו". וּכְשֶׁקִּבֵּל הַהֲלָכָה, מְקַבֵּל חֵלֶק מִתֹּאַר פָּנָיו, וּלְפִי רִבּוּי הַהֲלָכוֹת כֵּן נִתְרַבֶּה חֶלְקֵי. תֹּאַר פָּנָיו.

יג. כְּאֵב עֵינַיִם מַזִּיק לְעִתִּים.

יד. הַגְּנֵבָה מַזִּיק לָעֵינַיִם.